

17. dan

MAJHNA ŽENA VELIKEGA SRCA

»Mar ni podobno kot Janez Bosko tudi mati Terezija skrbela za reveže?« se je spomnila Manca.

»Res je,« se je strinjal Peter, »o njej sem slišal pri verouku.«

»Mati Terezija je skrbela za ljudi, ki so bili od vseh zavrženi in so bolni ležali po ulicah indijskih mest ter umirali med smetmi,« je potrdil Serafinček.

»Kako je bila dobra!« se je oglasila še Tamara.

»Res je bila dobra,« je pokimal Serafinček. »Rodila se je pred dobrimi sto leti v Skopju, ki je glavno mesto Makedonije. Že kot otrok je sodelovala pri misijonskem krožku. Ko je postala polnoletna, je vstopila v red loretskih sester.

»Kdo so pa to?« je Tamara prekinila Serafinčka.

»To so redovnice, ki se posebej posvečajo misijonom. Ker je hotela postati misijonarka, je odšla najprej na Irsko, od tam pa v Indijo, kjer so te sestre imele svoje misijonske postojanke. Toda mati Terezija je sledila Božjemu glasu, ki ji je narekoval, naj se posveti najrevnejšim ljudem indijske družbe.«

»In sledila je temu klicu,« je zaključil Peter.

»Zakaj ga nenehno prekinjata?« je spet ugovarjala Manca.

»Kot sem dejal, je v srcu slišala Božji glas, ki ji je naročal, naj se posveti najrevnejšim pripadnikom indijske družbe. Zato je odšla svojo pot. Redovno oblačilo sester loretink je zamenjala s sarijem. To je oblačilo revnih indijskih žena. Moder rob na oblačilu pa je pomenil, da hoče biti podobna nebeški materi Mariji. Tako je mati Terezija ustanovila red misijonar ljubezni. S sestrami je po ulicah indijskega mesta Kalkuta pobirala bolne in umirajoče ter jim pomagala, da so svoje življenje zaključili v človeka vrednih razmerah.«

»Se pravi, da njeno življenje ni bilo lahko,« je bila sočutna Manca.

»Njeno življenje je bilo polno skrbi in žrtvovanja,« se je strinjal Serafinček, »vendar je bila mati Terezija žena molitve. Zanj je bilo značilno, da je v rokah vedno držala rožni venec in nenehoma molila.«

»Torej je bila molitev tista, ki ji je dajala moč,« je ugotovil Peter.

»Res je, molitev ji je dajala moč. Še posebej v najtežjih trenutkih življenja. Misijonarke ljubezni še danes živijo v strogem uboštvi in v različnih delih sveta skrbijo za najbolj uboge in pomoči potrebne ljudi. Ko je ustanovila nov red, so se ji pridružile prve sestre. In kmalu zatem je v Kalkuti odprla prvo hišo, ki je bila namenjena umirajočim. Prejela je veliko mednarodnih priznanj, ki ji osebno niso veliko pomenila. Vsa sredstva, ki jih je dobila, je namenila za pomoč zapuščenim ljudem.«

»Pomeni, da so jo ljudje spoštovali,« je zadržala Manca.

»Zelo so jo cenili. Med drugimi ji je v Kalkuti podaril hišo muslimanski sodnik, kar kaže, da je bilo njeno delo res cenjeno.«

»To je bila res velika žena,« je priznal Peter.

»Bila je velika žena po srcu in po duhu,« je pokimal Serafinček, »telesno pa je bila majhna in šibka. Prava moč ne prihaja iz telesa, temveč iz duha, kar je mati Terezija dokazala s svojim življenjem,« je zaključil Serafinček.

Naloga: Zmoli molitev Zdrava Marija za vse trpeče in zapuščene.